

Posudek bakalářské práce

Jméno studenta: Hana Matoušková

Název práce: Komentovaný překlad vybraných kapitol z díla Leyendas del agua en México (Andrés González Pagés, úvod Daniel Murillo Licea)

Vedoucí práce: PhDr. Anežka Charvátová

Části hodnocení	Počet bodů
A (1-5) ¹ Porozumění, významová správnost, přesnost a úplnost, koherence v překladu	2
B (1-5) ² Stylistická vhodnost: adekvátnost překladatelských řešení vůči originálu a funkci překladu, koheze, AČV	2
C (1-5) ² Technická stránka celé práce: Gramatika, pravopis Interpunkce, překlady Převod dat a jmen Bibliografické citace, poznámky pod čarou	1
D (1-5) ¹ Překladatelská analýza (aplikace teoretických vědomostí v rozboru a v překladu textu – souvztažnost komentáře a překladu) Argumentace a struktura komentáře včetně míry a vhodnosti příkladů řešení	1
E (1-5) ² Teoretická podloženost komentáře (kontrastivní lingvistika, translatologie) Zvládnutí tematiky textu a její reflexe ve výchozím a cílovém kulturním prostředí	1
Body celkem	7

Matoušková si samostatně vybrala text z oblasti vlastního zájmu, začala pracovat s dostatečným předstihem, využila konzultace k vylepšení a uhlazení překladu. Text není jednoduchý, zejména v první části – předmluvě ke knize legend spjatých s vodou – je přetížen velkým množstvím informací a jmen, takže se s ním v češtině, kde je třeba skloňovat, dost špatně pracuje, místy je v originále značně nepřehledný. Matoušková dokázala informace logicky urovnat, dobře se vyrovnala s množstvím odkazů na předhispánské i koloniální realie spjaté s územím dnešního Mexika, dohledala obvyklé přepisy indiánských jmen všude, kde to

bylo možné. V odborném textu předmluvy sice působí poněkud neústrojně citace vyprávění nevzdělaných prostých lidí, ale překlad tu věrně zachovává originál, v němž se do textu vkládají neupravené přepisy zjevně orálních sdělení se všemi typickými znaky mluvenosti, jako je opakování slov, nedokončené myšlenky, někdy až chaos. V první části překladu by se ještě dalo zapracovat na plynulejším stylu odstraněním některých vztažných vět typu „existují legendy, které...“ (lépe „některé legendy...“), méně častým opakováním podobných vazeb a slov, méně šroubovaným vyjadřováním – ale jak píšu výše, originál není stylisticky dokonalý. Ve druhé části práce, kde překládá konkrétní legendu, Matoušková zdařile v souladu s originálem napodobuje vyprávěcí styl pohádek a pověstí.

V komentáři, k němuž nemám výraznější připomínky, velmi oceňuji pečlivý a informovaný přístup k překladu mexických reálií (např. vysvětlení výrazů používaných pro papričky a rajčata, str. 36). Pochvalu zaslouží též velké množství kvalitních českých paralelních textů o Mexiku, které Matoušková kvůli překladu pročetla a uvedla v bibliografii.

K debatě uvádím několik stylistických neobratností: „...zároveň se v ní prolíná ústní tradice a rekonstrukce příběhů o pojetí a vztahu vody a člověka realizované kompilátorem-autorem Andrésem Gonzálem Pagésem“: kromě nešťastného užití původce děje trpného rodu v 7. pádě, když jde o člověka, zde došlo k vypadnutí z vazby – není jasné, k čemu se vztahuje „realizované“ (str. 7); „v komplexu jezer“ – česky lépe „v jezerní soustavě“ (str. 11); „Tam se každý rok promění správce vody“ – lépe „vymění“ (str. 15); „domorodé národy vnímaly přírodu jako něco, do čeho je potřeba se adaptovat“ – správně „čemu je potřeba se přizpůsobit“ (str. 28). Jinak po gramatické a technické stránce je práce zcela v pořádku.

Celkově hodnotím práci jako velmi zdařilou, doporučuji k obhajobě a navrhuji ohodnotit jako výbornou.

PhDr. Anežka Charvátová, 30. 5. 2022